

IN MEMORIAM WIM KUIJS

Begin april werd Wim overvallen door een ernstige ziekte. Na een kort verblijf in het ziekenhuis te Goes werd hij overgebracht naar het Dijkzigtziekenhuis in Rotterdam, alwaar hij 1 mei 1997 overleed, 75 jaar oud.

In de Nederlandse mycologische wereld nam Wim een markante plaats in. Zijn interesse voor paddestoelen ontstond, nadat hij met de VUT gegaan was, maar al snel nam ze het grootste deel van zijn tijd in beslag. Wim stelde zich tot doel om van Zeeland een van de mycologisch best onderzochte provincies van Nederland te maken. Het resultaat van vele excursies (met de NMV, de AMK, de Zeeuwse paddestoelenwerkgroep en met vrienden) is vastgelegd in een aantal rapporten, die wij allen kennen: de paddestoelen van Zuid-Beveland (1987), De paddestoelen van Schouwen-Duiveland (1990), de paddestoelen van Noord-Beveland (1992) en de paddestoelen van Walcheren (1994). Ze bevatten vele voor ons land bijzondere vondsten, waaronder soorten als *Cortinarius purpurascens* (Purperen gordijnzwam) en *Mycena crocata* (Prachtmycena). Al deze rapporten waren voorzien van fraaie pentekeningen, gemaakt door zijn vrouw Nel. Het uitkomen van het rapport over Zeeuws-Vlaanderen, dat nagenoeg gereed was, mocht Wim helaas niet meer meemaken.

Op grond van zijn vele verdiensten voor de mycologie werd Wim dit jaar de Cool- en Van der Lekprijs toegekend. Hij voelde zich hiermee zeer vereerd; zijn ziekte verhinderde hem echter om de uitreiking mee te mogen maken.

Niet alleen als mycoloog maar ook als mens zal Wim bij velen een grote leegte achterlaten. Bescheiden, hartelijk, goedlachs, gevoel voor humor en altijd tot helpen bereid, zo zullen we ons Wim herinneren, vooral van de vele door hem geleide excursies in het prachtige Zeeuwse land.

Dierbare herinneringen bewaar ik ook aan de tochten, die ik met Wim en Thijs Franse gemaakt heb. Zijn gemoedelijke manier van omgaan met terreinbeheerders, van wie hij alles gedaan wist te krijgen, de persoonlijke gesprekken, het zijn allemaal dingen, die me bij zullen blijven. De mensen, die net als ik het geluk hadden, Wim op dit soort tochten te mogen vergezellen, weten wat ik bedoel.

Nel, ik wens jou en de kinderen heel veel sterkte met het verlies van Wim. Niet alleen bij jullie maar ook bij zijn vele vrienden in de Nederlandse en de Belgische mycologische wereld zal hij een grote leegte achterlaten.

Jac Gelderblom

DANKWOORD

Graag maak ik van de mogelijkheid gebruik om in Coolia u allen te bedanken. Tijdens de slopende ziekte van Wim hebben veel vrienden meegeleefd. Bij het afscheid waren verschillende mycologen aanwezig, dat heeft ons zeer goed gedaan.

Gelukkig hebben Wim en ik samen geweten dat hij de Cool- en Van der Lek prijs zou krijgen. Hij was daar erg blij mee. Jammer genoeg heeft hij de uitreiking niet meer mogen beleven.

Ik ben me er erg van bewust verschillende mensen te hebben vergeten zijn overlijden te berichten. Hiervoor mijn oprechte verontschuldiging. Wim had vele vrienden onder u allen en die vriendschap was hem heel veel waard. Mijn dochter Ria Luteijn-Kuijs zal, samen met Jan Flagge, Wim's "secretaris" in Zeeuws Vlaanderen, na haar vakantie beginnen met het persklaar maken van de publikatie over Zeeuws Vlaanderen. We hopen dit dan eind van deze zomer klaar te hebben, en zo zijn omvangrijk werk af te sluiten. We hebben een lieve man en vader verloren, en u een goede vriend. We missen hem zeer.

Hartelijk groetend, Nel Kuijs-Casteleijn